

ro omnia vno confectu in tabula hac representantur.

C dur.	—	facilis	—	—	—	—	—	—	—	—
G dur.	facilis	—	—	—	—	—	—	—	—	—
E dur.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
H dur.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
A moll.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
E moll.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
H moll.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Perficuum ergo est ex modo E molli in omnes reliquos transitum esse facilem.

§. 21. Hinc autem tantum intelligitur quotnam eiusdem generis consonantiarum variationes hinc modi habeant communes, vnde quidem satis tuto iudicium de transitu ex alio modo in alium formari potest. Verum si accidat, vt duo modi etiam consonantiarum genera habeant communia, tamen species communes non admittant, tum superius iudicium cessare debet. Hanc ob rem non solum modi in genere vt hic fecimus, sed ipsorum species et systemata sunt consideranda, quo patet vtrum in his consonantiae eadem locum habeant. Hocque factu demum concludatur quales transitus admittantur et quomodo.

§. 22.

PERMUTATIONE.

§. 22. Qui haec omnia cum multorum hodie-
 rorum ratione componendi ipsorumque operibus con-
 sere dignabitur, eo maiorem congruentiam deprehen-
 det, quo plus studii in comparationem impendet.
 Quamobrem non dubito, quin haec nostra de musica
 theoria expertis artificibus occasionem sit praebitura
 hanc scientiam ope verae theoriae etiamnum ignoratae
 ad maiorem perfectionis gradum euehendi.

FINIS.